

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Min bange Siel [maa] falde

Citation: Bording, Anders: "Min bange Siel [maa] falde", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 303.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid130336/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

<p style="text-align: center;">4.</p> <p>Stamper ej mod hvassen braad, Mod Gud hjælper inder Raad, Vijsdom, styrke eller krig, det er alt, Det er alt bedragelig.</p> <p>[2] 5. Har du rigdom, sølf og guld Tenk det er kun jord og muld Tyf og jld tår det til sig, Rigdom er, Rigdom er bedragelig.</p> <p style="text-align: center;">6.</p> <p>Siger du jeg deilig er, Ja som blod og melk saa skier, Sygdom kand forandre dig, Skønhed er, Skønhed er bedragelig.</p> <p style="text-align: center;">7.</p> <p>Synes dig, du Venner har, Som staar fast i nød og far' Vogt dig Vel for Vennesvig, Venskab er, Venskab er bedragelig.</p> <p style="text-align: center;">8.</p> <p>Har du Kempe-Moed og krafft, Tenk at <i>Goliath</i> har taftt,</p>	<p style="text-align: center;">9.</p> <p>Mod dend <i>David</i> listelig, Styrke er, Styrke er bedragelig.</p> <p style="text-align: center;">9.</p> <p>Bær du og for Vijsdom prijs, Roes dig ei, at du est vijs, Var dig, den ei drovner dig, Dend er tit, dend er tit bedragelig.</p> <p style="text-align: center;">10.</p> <p>Tenker du, at Jeg er Ung, Og ej gammel, eller tung, Tiden skrider hastelig, Og dend er, og dend er bedragelig.</p> <p style="text-align: center;">11.</p> <p>Stoel derfor paa ingen ting Lykkens Hiul gaar snart omkring, Alting er onskiftelig Verden er, Verden er bedragelig.</p> <p style="text-align: center;">12.</p> <p>Ubestandig lykke Hveeg! Himmel self med finger peeg! Paa det, som skal glæde mig, du er ej, du er ej bedragelig.</p>
---	---

181.

<p>[1] 1. Min bange Siel [maa] falde J Tviffl om ieg tør [kal]de Den Strengte Gud end fader meer J Nøden ieg fornemmer Att du mig arme glemmer Oc ingen Miskundhed beteer.</p>	<p style="text-align: center;">2.</p> <p>Min modig graad och Klage Du Dig ey Vill antage Min bøn du slaar i Veyret bort Er dett den høye naade der schall for alt dett raade Som din almectig haand har giort.</p>
--	---

<p>3. Er dett dit fader Hierte Som offver ald min Smerte Medliden er och ynchis tett Hvor kandstu nogen Sinde Saa grum en Moder finde Der Saa sit foster har forgiett.</p> <p>4. Skall ieg mig offvergiffve Skall ieg mig altid Skriffve blant de forladnis usle tall Wilt du dig ey forbarne Skall endelig ieg arme Mitt Leffnid byde døden fall.</p> <p>[2] 5. [Langt] fra [det er nu ikke,] Min Siel io [sig en] Striche Begierer at i[eg qvæles] kand, derfor ieg nu Vill [ta]ge forgiffit ia Sværdet drage Oc søge till dett dybe Vand.</p> <p>6. Dog ney! hvad kand ieg giøre Naar ieg din naadis dørre For andre seer att aben staa Jeg tencher daa min plage En ende snart schall tage Gud mig tør hielpe Ligesaa.</p>	<p>7. Men ach, att du saa Lenter, Ach, Ach at dett ieg Venter forgieffvis er och gaar omkuld Du bliffver Ved att maale Den store Lengsels Skaale For mig dog altid Ligefuld.</p> <p>8. Eya hvor Vell de Lide Som dødsens mact i tide Till mørchen graff henroffvet hår Din grumme Vredis bølge Mig Jler att forfølge Ach att ieg och blant dennem Vaar.</p> <p>9. Er ieg aff Staal [uddreven,] Er ieg till kaaber [bleven,] Er ieg och gjort af [haar]den Steen, At ieg kand altid taale din Vredis tordenstraale Som trenger mig till marff och been.</p> <p>10. Hvi Vilt du mig bedrøffve, Med Slig een farlig prøffve Mitt I Lierte du dog kiender Vell Du Veedst att ieg Vill raabe Till dig och altid haabe Det du end Slogst mig slett ihieil. <i>Finis</i></p>	[3]
--	---	-----

182.

[201]

Om de Ugudeligs Velstand.
J den Tone: Kom GUD Skaber O Hellig Aand.

<p>1. Mjn kummerfulde Siæl i mig/ Med dybe Tanker qualde sig/</p>	<p>Der jeg O store GUD ansaae/ Hvor selsom du det lodst tilgaa.</p>
---	---